

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member may bring it to me in my chambers. I have given sufficient time and there is an end of the matter.

(Sri C. J. Muckannappa rose.)

Mr. SPEAKER.—I will not allow you to get up and speak on the matter.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Will you kindly bear with me . . .

Mr. SPEAKER.—I give a last warning. Please resume your seat.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, a minute back . . .

Mr. SPEAKER.—I will not allow you to disturb the proceedings of the House. We are now on other matters.

(Sri C. J. Muckannappa tried to speak again.)

Mr. SPEAKER.—If the Hon'ble Member persists I will have to ask him to clear out of the House.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I am not persisting.

Mr. SPEAKER.—Please resume your seat. Please do not get up.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I rise to a point of order.

Mr. SPEAKER.—There cannot be a point of order in a vacuum. I will have to ask the member to clear out of the House if he speaks a word more. . . It is not fair for him.

(Sri C. J. Muckannappa resumed his seat.)

Mr. SPEAKER.—Next item.

REPORT OF THE MYSORE TENANCY AND AGRICULTURAL LAND LAWS COMMITTEE.

Motion to consider (Contd.).

*ಶ್ರೀ ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟಿ (ಕುಂದಾಪುರ).—
ಸ್ವಾಮಿ, ಇಂದು ನಾವು ಒಂದು ಮಹತ್ವವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಈ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂಚೆಯೇ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೋ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಓದಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಯಾಗಬೇಕು, ಒಕ್ಕಲು ಮನೂವೆಯಾಗಬೇಕು

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಾದಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಓದಿ, ಚರ್ಚಿಸಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೂ, ನನಗೆ ಇಂದಿಗೂಕೂಡ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಬಂದಿದೆ.

ಆದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿದೆ, ಇದು ಜಟಿಲವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರವೆಂದ ನಾನಿದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಡಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಇದು ಜಟಿಲವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಆಳುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಿದೆ; ಮತ್ತು ಕಳೆದ ಮೂವತ್ತು ವರುಷಗಳಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ದೇಶದ ಮುಂದಿದೆ. ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಹೇಗಾಗಬೇಕು, ಒಕ್ಕಲು ಮನೂವೆ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು, ಅಧಿಕಾರ ಸಿಕ್ಕಿದನಂತರ ಯಾವರೀತಿಯ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಆಳುವಪಕ್ಷ ಇಂದು ಜನತೆಯಮುಂದೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಆಳುವ ಪಕ್ಷದ ಅನೇಕ ಸ್ತಂಭಗಳು ಕಳೆದ 20-30 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ, ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಆದೇಶ, ಉದ್ದೇಶ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಡಗೊತ್ತಿ, ಇಂದು ಹೊಸ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜವಾದ, ಭೂಸುಧಾರಣೆ—ಎರಡೂ ಹೋಗಬೇಕು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಭೂ ಮಾಲೀಕರು ಉಳಿಯಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು, ಯಾವ ತೆರದ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯೂ ಬರದಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ನಿನ್ನೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅವರ ಭಾಷಣಶೀಲದ ನಂತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವತೆರದ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನೂ ತರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ, ತರುವುದು ಕೂಡ ಜನತೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ದಲ್ಲವೆನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಜನತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಜನತೆಯ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಈಗಿರುವಂತೆ ನೂರಾರು ಎಕರೆಗಳ ಹಿಡುವಳಿಗಳೇ ಇರಬೇಕು, ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಅವರು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಬಾಕಿಯವರಿಗೇನೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸಿದರು.

ಅಂದಮೇಲೆ, ಈಗ ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗಬೇಕು, ಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲ ಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪಾದನೆ, ಐಶ್ವರ್ಯದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಪ್ರಥಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಯಿತು; ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ; ತೃತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಬರಲಿದೆ. ಈ ಯಾವುದೇ ಯೋಜನೆ ಸಫಲವಾಗಬೇಕಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪನ್ನ ನ್ಯಾಯವಾದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಹೊರತು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಇದು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವುದು ಮಾನವನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈ ಹೊತ್ತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದ ಬರಬೇಕು. ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿವೆ. ಅವಡಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ತಾವು ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟಿ)

ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಜನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಮೂನೆಯ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ತರಬೇಕೋದರೆ ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಕೂಡ ನೋಡಿದರೂ ನೂರಕ್ಕೆ 70 ಮಂದಿ ಇನ್ನೂ ದರಿದ್ರರು, ದಲಿತರು, ಒಕ್ಕಲುಗಳಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಅವರನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಮಾನತೆ ಬರುವುದು ಎಂದು? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವ, ಬಡವ, ದಣಿ—ಒಕ್ಕಲು—ಈ ಭೇದಗಳು ಎಲ್ಲೆಯ ವರೆಗೆ ನಿರ್ಮೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಮಾಜವಾದ ಬರಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಹೇಳಿದ “ಸಮಾಜವಾದ ವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆ” ಎಂಬ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ನೈಜತ್ವವಿದ್ದರೆ, ಅದು ಮೋಸದ ಆಶ್ವಾಸನೆಯಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಿಕ ಸಮಾನತೆ, ರಾಜಕೀಯ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾರ್ಕಾರು ಪೆಂಡಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಭೂ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದು ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಿ ಮಾಡುವವರು, ಒಕ್ಕಲಿಗರು ಮಾತ್ರ ಅಗಿದ್ದರೆ ಸಮಾನತೆ ಯುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ,—ಒಂದು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕು, ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆ ಯುಂಟಾಗಬೇಕು—ಈ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದಲೂ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತರಲೇಬೇಕು.

ಈಗ ಕೆಲವರು ಯೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಮಿ ಯಾರದು, ಯಾರ ಭೂಮಿ ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಮಿ ದೇಶದ ಐಶ್ವರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ವಾದುದು. ಭೂಮಿ ದೇಶದ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ತಿ. ಅದು ಯಾರದೂ ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಹಿಂದೆ ಭೂಮಿ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಕೈಯಲ್ಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಂಚಾಯತಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಇದು ಸೇರಿ ದ್ದಾಗಿತ್ತು, ಬ್ರಿಟಿಷರು ಬಂದರು; ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಾನಾ ಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವನ್ನು ಪಾಳೆಯಗಾರರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋವೇಳೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಬಡವ ರಿಂದ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ರೆಂಬುದು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಈ ದಿವಸ ಭೂಮಾಲೀಕತ್ವ, ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನೆಗೆ ಎಡೆಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭೂ ಮಾಲೀಕತ್ವ, ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಇವತ್ತಿಗೂ ಈ ರೀತಿ ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಪದ್ಧತಿ, ಭೂ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಮಾತು. ಆಳುವಪಕ್ಷವಾಗಲಿ, ಎರೋಧಪಕ್ಷವಾಗಲಿ ಈ ರೀತಿ ಭೂ ಮಾಲೀಕತ್ವ, ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಪದ್ಧತಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಾತು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಎರ್ರಾರೀತಿಯ ಸಂಪಾ ದನೆಗೂ ಭೂಮಿಯು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಭೂಮಿ, ಶ್ರಮ, ಹಣ ಈ ಮೂರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಸಂಪಾದನೆಗೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಭೂಮಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾವು ಸಡಿಲಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದರೆ, ಪರಿಹಾರಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಯನ್ನೂ ಪರಿಹಾರಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಮಾತು. ಭೂಮಿ ದೇವರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರಬಹುದಾದ ಪುಡಾರಿಗಳು, ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಬಗ್ಗುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾತ್ಮಾಜಿಯವರು ಒಮ್ಮೆ ಭೂಮಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಭೂಮಿ ಗೋಪಾಲನದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ವಿ. ಮಾಲವೀಯ ರವರು ‘ರಾಂಡ್ ರಿಫಾರಮ್ಸ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ’ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ವಿಷಯ, ಒಕ್ಕಲಿತನದ ವಿಷಯ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯುವಾಗ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ಯವರು ಎನ್ನೋಬಾಭಾವೆ ಮುಂತಾದವರು ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅದನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

(EXTRACT FROM “LAND REFORMS IN INDIA” BY H. D. MALAVIYA)

“We reproduce below two inter views recorded by Louis Fisher in his book: *A Week with Gandhi* :—

“What would happen to a free India?” I asked. “What is your programme for the improvement of the lot of the peasantry?” “The peasants would take the land,” he replied. “We would not have to tell them to take it. They would take it.” “Should the landlords be compensated?” I asked.

“No,” he said, “that would be fiscally impossible.”

“You see,” he smiled, “our gratitude to our millionaire friends does not prevent us from saying such things. The village would become self-governing unit living its own life.”

“In the villages,” Gandhi explained, “the peasants will stop paying taxes. They will make salt despite official prohibition... Their next step will be to seize the land.”

“With violence?” I asked.

“There may be violence, but then again the landlord may co-operate.”

“You are an optimist,” I said.

“They might co-operate by fleeing,” Gandhi said.

“Or” I said, “they might organise violent resistance.”

“There may be fifteen days of chaos,” Gandhi speculated, “but I think we could soon bring that under control.”

“You feel then that it must be confiscation without compensation,” I asked.

“Of course,” Gandhi agreed. “It would be financially impossible for anybody to compensate the landlords.”

“How will land be distributed after Swaraj?” Gandhiji answered:

“Land will be owned by the State. I presume the reins of Government will be in the hands of those who have faith in this ideal. A majority of zamindars will give up their land willingly. Those who do not do so will have to do so under legislation.”

Sri J. H. SHAMSUDDIN (Hona-war).—That is what we are doing now.

Sri S. D. KOTHAVALA (Chikodi).—Is it the case of the Hon'ble Member that no compensation need be paid?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I will only quote Mahatma Gandhi.

Sri S. D. KOTHAVALA.—Please quote Gandhiji in full.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Sir, I am quoting Gandhiji not because I am a Gandhian myself, but for the benefit of the members of the Ruling Party. I am quoting Mahatma Gandhi on whose inspiration they depend for their actions.

Sri S. D. KOTHAVALA.—May I tell the Hon'ble Member that we are able to take care of ourselves?

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—Are you referring to Congressmen only or are you referring to landlords outside this Congress fold also?

ಶ್ರೀ ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶೆಟ್ಟಿ.—ಇದುವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ವಿತಾಮಹರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನಗಳಲ್ಲಿ 1930 ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ರಾಹೋರ್ ಅಧಿವೇಶನದ ರಾಗಾಯ್ತು ತನ್ನ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ.

ಚುನಾವಣಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನೀತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ, ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು; ಹಾಗಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಸೂಚಿಸಿದರೂ ಅಳುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಣಚ್ಚ (ಗೃಹ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ದೇಶದ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಆ ಒಂದು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎಂಬ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವೂ ಕೂಡ ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದು ಶ್ರುತವಾದುದಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವೆನಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಆ ಪಕ್ಷದವರು ಕಾಪಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಅಳುವ ಪಕ್ಷ ಇಂಥ ಮನೋದೇ ತರುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಕರ.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಮಾಜವಾದದ ಅಥವಾ ಸಮತಾವಾದದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ದೇಶದ ಮಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಬೇರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈಗ ಜವಾಬ್ದೇಶವನ್ನು ನೋಡಿ. ಮೆಕಾರ್ಥರ್‌ರವರು ಅಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮೂರುವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೋದೇ ತಂದರು. ಈ ದಿವಸ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮೆಕಾರ್ಥರ್‌ರವರು ಅಡ್ವೈಜರಾಗಿ ಅವರೇ ಬಂದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಡ್ವೈಜ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಇದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ತಾವಾದದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ, ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು, ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದರೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು. ನಾನು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಅಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೇಳುವ ಮುಂಚೆ, ನನ್ನ ವಿಷಯ ಹೇಳಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಬಹುದು, ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಭೂ ಹಂಚಿಕೆ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು. ನನಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ದೇಶಗಳ ಚರಿತ್ರೆ ನೋಡಿದರೆ ಭೂಮಿಯ ಹಂಚಿಕೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಆಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ಅದನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಹಂಚಿಲ್ಲ. ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ, ಚೀನಾದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಬೆಂಬಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಭೂಮಿ ಹಂಚಿದೆ. ಅನಂತರ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್, ಕಲೆಕ್ಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಹಂಚಿದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಂತಹ ಬರೆಗೆ ಬೀಳಬಾರದೆಂದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುವವನಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕು. ಶಾಶ್ವತವಾದ ಭೂಮಾಲಿಕ ರೈತ. ಅವನು ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ವಿರೋಧಿ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನಾಹುತ ಆಗದೇ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳುವಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ

(ಶ್ರೀ ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟಿ)

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಪದ್ಧತಿ ಹೋಯಿತು, ಹೆಚ್ಚು ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಬೇಡ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರ ವಾದವಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಕರಾವಳಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮುನ್ನೂರು ಎಕರೆ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವ ಭೂಮಾಲಕರು ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಕಾನೂನಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನಾಹುತ, ಗಂಡಾಂತರ ಆಗಲಿದೆ. ಎಲ್ಲವರಿಗೆ ಈ ಭೂಮಾಲಕತ್ವ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲವರೆ ಗೂ ಈ ಅನಾಹುತ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಭೂಮಾಲಕತ್ವ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ, ಯಾರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿಯಿಂದ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಉಳು ವಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಇರಬೇಕು. ಸೀಲಂಗಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈಗ ನಾನು ಐನೂರು ಜನ ಕೂಲಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಐನೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿತ್ಯ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿತ್ಯ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿತ್ಯ ಹೋಗಬೇಕು ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಉಳುವವನಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವವನನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಏತಕ್ಕೇಂದರೆ ಅನೇಕ ಜನರು ಸ್ವಲ್ಪ ಗೇಣಿ ಕಡಮೆಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು, ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಭವ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಜಿತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯವರಿಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅನೇಕ ಹಿಡುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರು ಬೆಳೆದುದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೂ, ಗೇಣಿ ಕೊಡುವಹಾಗಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೆ ಗೇಣಿ ಬಾಕಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ರೈತರಿಗೆ ಅವರು ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕೂಲಿಯೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಿಸಿದ್ದ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಇವತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಅದೃಶ್ಯವಶಾತ್ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಭೂಮಾಲಕರು ಘರ್ಜಿಸುವ ವಕೀಲರಲ್ಲ. ಅವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಘರ್ಜನೆ ಮಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಶೇಕಡ ಅರವತ್ತು-ಎಪ್ಪತ್ತು ಮುಂದಿ ಒಕ್ಕಲುಗಳಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೋಡುತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ. ಮೂವತ್ತು-ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಮಿ ಉಳುವವನಿಗೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರೈತರು ಜಿತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮೇಲೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರೈತರ ಸಂಕಷ್ಟ ಆ ರೀತಿ ಆಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರರನ್ನು ಯಾವ ಬುಡ ದಿಂದಲೇ ನೋಡಿದರೂ ಅವರನ್ನು ತೆಗೆಯಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇವರನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವಂಥದಾದ್ದು ಎಂದರೆ, ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿದಾರರದ್ದು. ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೇಲೂ ನಾನು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋದರೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಾದರೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನೂರು-ಇನ್ನೂರು ಎಕರೆ ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ

ಪ್ರಶ್ನೆ. ದೊಡ್ಡ ಗಂಡಾಂತರ ಬರಲಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಜಿತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಕೆಲವು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ highly reactionary ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸೀಲಂಗ್ ಇಡುವಾಗ, ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ಇಡುವಾಗ ಅದನ್ನು ರೆಕ್ಕೆಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಅನೇಕರೀತಿ ಗಂಡಾಂತರ ಬರುವ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಅಥವಾ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ personal cultivation ಎಂದು ಇದೆ. ಎಂದರೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಅಥವಾ ಜಿತ್ತಿ ಸಮಿತಿ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಅವನ ಶ್ರಮದಿಂದ, ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಾರಣೆಯಿಂದ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ವಾಸದ ಮನೆ ಇರಬೇಕು; ಹತ್ತು ಮೈಲಿ ಒಳಗೆ ಮನೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿದರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸ್ವಂತ ಎಂದರೆ ಏನು? ಏತಕ್ಕೇಂದರೆ ಅವರು ಭೂಮಿ ಹಿಡುವಳಿಯನ್ನು ಮೂರು ರೀತಿಯಾಗಿ ಪಾಲುವಾಡಿ ದ್ದಾರೆ: (1) ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್, (2) ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್, (3) ಸೀಲಂಗ್. ಅದನ್ನೇ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕುಮಾರಪ್ಪ ಸಮಿತಿ ವರದಿಯಲ್ಲಿ: (1) ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್, (2) ಎಕನಾಮಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್, (3) ಅಪ್ಪಿಮಾಮ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಕ್-ಹೋಲ್ಡಿಂಗಿನ ಮೂರನಷ್ಟು, ಎಕನಾಮಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಅದರ ಮೂರನಷ್ಟು ಸೀಲಂಗ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಕುಮಾರಪ್ಪ ಸಮಿತಿ ವರದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗಿನ ಮೂರು ಪಾಲನಷ್ಟು ಎಕನಾಮಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಅದರ ಮೂರು ಪಾಲನಷ್ಟು ಅಪ್ಪಿಮಾಮ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಯವರು ಬೇಸಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗಿನ ಮೂರು ಪಾಲ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಆ ಹೋಲ್ಡಿಂಗಿನ ನಾಲ್ಕನಷ್ಟು ಪಾಲನಷ್ಟು ಸೀಲಂಗ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜಿ. (ಜಮಖಂಡಿ).—ಅದು for future cultivation ಗೆ ಅಲ್ಲ. ಈಗ ಸ್ವಂತ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ 4½ ಪಾಲನಷ್ಟು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ತೋರುವುದು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳು ಅಕ್ಷರಶಃ ಈ ವರದಿಯಲ್ಲವೆ. ಎರಡನೆ ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಜಿತ್ತಿ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡುವಾಗ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳಿದೆನೆಂದರೆ, ಈಗ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಜಟಿಲವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿವೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಂಚಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ, ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿಯಾಗಿ (ಸೀಲಂಗ್) ಇಡಬೇಕು ಎಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಉದಾರರತ್ನದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದರೆ ಅಷ್ಟು ಭೂಮಿ ನಮ್ಮಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ನಿಬಿಡವಾಗಿದೆ, ನಾವು ಬಹಳ ಗಂಡಾಂತರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇದೆ. ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವವನ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲ್ಮೈತಿ ಎಂದರೆ ಸೀಲಿಂಗ್ ಎಪ್ಪಿರಬೇಕು ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಮೇಲ್ಮೈತಿಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡ ಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು 'ಕರ್ಣನ ಕೊಡಗೈ' ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಲಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಗಂಡಾಂತರವಾದೀತು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ personal cultivation ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಠಿಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾದೀತು. ಸ್ವಲ್ಪ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲಭಿಸುವುದು ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತೋ ಏನೋ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರವಿರಬಹುದು, ಹತ್ತು ಮೈಲಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಕೆಲಸದಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿ ಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ಸರ್ವಿಸ್ ಇರುವವರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದು ನಿವೃತ್ತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಆದಾಯವನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನುವವರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಗಂಡಾಂತರ ಬರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಸ್ವಂತಸಾಗುವಳಿಮಾಡುವ ಇಂಥ ಜನರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಲಭಿಸುವಾಗ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಗಂಡಾಂತರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೀಗೆ ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಅನೇಕಜನ ಭೂಮಾಲೀಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡುವವನ, ಸಾಗುವಳಿಮಾಡುವ ರೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಿಂತ ಮೇಲ್ಮೈತಿಯಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲುತನ ಮಾಡುವವನಿಗಿಂತ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ.

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU (Cubbonpet).—I want to understand the speaker. Does he mean to suggest any alteration in the Second Five Year-Plan? That land must be for personal cultivation is the accepted policy. Is he suggesting any amendment to it or

certain exemptions in the land legislation?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I am not speaking of any exemption at all. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ latitude ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಣ್ಣನಣ್ಣ ಉದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಭೂಮಾಲೀಕರುಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇತರ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದವರೂ ಭೂಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರಿಗೆ ಗಂಡಾಂತರವುಂಟಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಿಶೇಷ ಮೇಲ್ಮೈತಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೂ ಸಹ ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಂಡಾಂತರವಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ವಿಷಯ ಬೇರೆ. ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಒಕ್ಕಲುತನ ಮಾಡುವವನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಂಥ ಭೂಮಾಲೀಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. How Long shall we continue?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—We shall sit till 6-30.

SOME HON'BLE MEMBERS.—We may rise at six o'clock.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I require at least 45 minutes more.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Then you may continue next day. The House now rises and meets again tomorrow at 1 P.M.

The House adjourned for the day at Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Wednesday, the 12th March 1958.